

[Axel Kristensen.]

vil beskytte retsbevidstheden i Danmark, citerer. Det ærede medlem citerer — med formandens tilladelse — på sp. 272 det meget omtalte protokollat fra priskontrolrådet, og deraf citerer han:

„Den mest almindelige overpris lå antagelig på omkring 30—40 pct.“

Så går man videre i rigsdagstidende:

„Jeg tillader mig at afbryde min oplæsning af dette protokolcitiat. Prisdirektoratet siger altså, at den almindelige overpris lå antagelig på 30—40 pct., . . .“

Dette er et groft falsum. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen læste ordret „den mest almindelige“, og det vil altså sige indenfor det område, hvor der muligvis har været overpris. Det kan have været meget lille, så lille, at rigsadvokaten siger, det er uvæsentligt. Ved at slette ordet „mest“ får det ærede medlem hr. Aksel Larsen sagt, at det er almindeligt i alle de tilfælde, der har været tale om, at tage denne overpris. Den måde for citering kan man, hvis man vil forsvare retsbevidstheden og retstrygheden, ikke tillade sig at anvende.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen siger i første omgang, at han for ikke at nøjes med referatet af de gengivne taler vil citere et brev, som firmaet Wright, Thomsen & Kier har skrevet til en leverandør. Noget mere uanstændigt har jeg sjældent set. Dette firma er det blevet pålagt at udføre arbejdet. Tyskerne forlanger selvfølgelig flyvepladsen hurtigt færdig. De er i krig, og de vil vinde den krig; de finder sig ikke i, at Wright, Thomsen & Kier ikke udfører arbejdet så hurtigt ske kan. Man er jo en nar, hvis man vil tale om noget sådant i dag. Og når tømmeret ikke kommer til den tid, det skal, for at arbejdet kan blive færdigt, tror man så, at Wright, Thomsen & Kier kan lade være at rykke for tømmeret? Der står ikke i den skrivelse et eneste ord om, at de har betalt overpriser. Der står, at de har betalt sådanne priser, at de kunne forvente, at man kunne opfylde leveringstiden; ethvert firma, der udfører dette arbejde efter ordre, kunne skrive således. Jeg ved, at ingeniør Thomsen ikke var glad for at udføre arbejderne, men var nødt til at rykke. Det vender man om til, at disse mennesker har vist et anstødeligt initiativ for at få arbejdet hurtigst mulig færdigt. Det er så tåbeligt, at det er over alle grænser.

Jeg skal ikke — for jeg har ikke været i den situation, at jeg har måttet bruge camouflage og gøre noget, jeg blev kommanderet til af tyskerne —, jeg skal ikke rette bebrejdelser mod de mennesker, der i offentlige

stillinger måtte sige og gøre noget, som måtte gøre dem ondt, og som de måtte gå ud fra, den danske befolkning forstod, de ikke mente. Men det ærede medlem hr. Aksel Larsen og hans parti tog i begyndelsen af krigen den stilling — og de siger nu, det var camouflage, det var de nødt til i den situation —, at de smædede England, de omgikkedes nazisterne . . . (Aksel Larsen: Hvad gjorde vi?) . . . de var jo tyske, ja politisk i deres agitation; der var de forbundsfæller med nazisterne, det er der ikke spor tvivl om. I alt, hvad de skrev, gav de udtryk for, at England var noget rak, og at Tyskland var noget godt. Det var de måske nødt til, ellers var de måske blevet arresteret og alt muligt andet, og jeg skal ikke her bebrejde dem det. Men disse mennesker kan ikke komme og kaste med sten, fordi et firma, der udfører et arbejde efter ordre fra den danske regering, rykker for noget tømmer, og hvis de gør det, så er de ude i det helt uanstændige.

I sin tale her tilsidst i dag tillod det ærede medlem hr. Aksel Larsen sig at sige, at Wright, Thomsen & Kier havde fået returkommission; eller hvad det var. Det lyder så stygt. Det er nu engang sådan, når man køber store mængder, at så får man, når beløbet er tilstrækkelig stort, ekstra rabat. Det er noget, der sker i alle forretninger, så det er der ikke noget fælt ved. Men det ærede medlem hr. Aksel Larsen tillod sig her i dag, hvor han er dækket, idet firmaet ikke kan forsvare sig, at stå op og sige, at dette firma havde taget imod og ladet den danske nationalbank betale dets avance og beholdt beløbet uden at betale tilbage. Det er løse påstande, og efter at det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fortalt, at det er løse rygter, han bragte videre, ønsker jeg at sige, at indtil der foreligger noget som helst bevis for, at ingeniør T. K. Thomsen har gjort noget uanstændigt, vil jeg agte den mand for, hvad han gjorde under krigen. Jeg ville skamme mig ved ikke at sige det. Jeg har været uenig med ham om mange ting, jeg har ikke kendt ham før krigen, men jeg ønsker at sige klart og tydeligt, at der foreligger ikke noget som helst bevis for, at han og hans firma har gjort noget uanstændigt. Når der ikke var maksimalpriser, var det ikke muligt at undgå at betale de priser, der måtte betales for at få varerne frem, thi tyskerne forlangte arbejdet udført. Fra den dag, da der kom maksimalpriser, foreligger der intet. Firmaet har ikke haft lejlighed til at forsvare sig på noget punkt. Jeg ønsker at sige, at indtil der foreligger noget som helst bevis, agter jeg ingeniør T. K. Thomsen for den